

tage i værgemålets udøvelse. Sådant bestemmelse bliver på ny at ophæve, når de omstændigheder, der begrundede afgørelsen, ikke længere foreligger.“

Til § 17.

§ 17, stk. 3, affattes således:

„Bestemmelse om fratagelse af værgemål samt om, at værgemål for mindreårigt ægtebarn skal tilkomme den ene af forældrene, og om ophævelse af sådan bestemmelse træffes af skifteretten på det sted, hvor værgemålstilsynet føres, i København af magistraten.“

Som ny § 50 a indføres efter § 50:

„Stk. 1. Når forældrene i forening er værge for mindreårigt ægtebarn, kan enhver af dem give den anden fuldmagt til i almindelighed eller med hensyn til nærmere bestemte anliggender at udøve værgemålet alene.

Stk. 2. Enhver af forældrene kan med virkning over for tredjemand modtage og kvittere for ydelser, der lovligt kan erlægges til en værge, medmindre den anden til vedkommende tredjemand har anmeldt, at han ønsker at medvirke.

Stk. 3. Er den ene af forældrene ved fraværelse, sygdom eller af anden grund midlertidigt forhindret i at deltage i en under værgemålet hørende afgørelse, som ikke uden ulempe kan opsættes, udøves bestemmelsesretten af den anden.“

Til § 51.

§ 51, stk. 2, affattes således:

„Udøves værgemål for mindreårigt ægtebarn af forældrene i forening, og er de uenige om en afgørelse, træffes denne af pupilaautoriteterne.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft den 1. januar 1958.

Lov nr. 277 af 30. juni 1922 om umyndighed og værgemål som ændret ved nærværende lov kan ved kgl. anordning sættes i kraft i Grønland med de ændringer og tilføjelser, som måtte findes hensigtsmæssige under hensyn til de særlige forhold i denne landsdel.

Efter forhandling med det færøske hjemmestyre kan nærværende lov ved kgl. anordning sættes i kraft på Færøerne med